

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De pœnitentia injungenda à Confessario, Cap. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

LIBER IV.

DE
SANCTIFICATIONE
CAPVT I.De Pœnitentia iniun-
genda à Confes-
sario.

§. I.

*An Confessor possit nullam iniun-
gere pœnitentiam.*

CERTUM est apud omnes a *Trid.*
Confessarium teneri a *sess. 14 c.*
commuiter, sub aliqua *8. & Com.*
obligatione; imponere *nis utri-*
pœnitentiam, atque adeo sup. *usque de*
poni in ipso auctoritatem ad *pen. Bre.*
eam iniungendam, tam in puni- *mis De-*
tionem peccatorum, quia est *lig. de*

pæn disp
25. *sec. 4.*
n. 49

b *Flag 2.*
Ec. præc.
lib. 9. c. 3
n. 7.

c *Coninch*
de pænit.
disp 10.
n. 63

d *Suar*
disp 38.
sect 3 n. 4

judex: quàm in medelam, quia
est Medicus. Dixi (sub aliqua
obligatione) nam si relinqueres,
sine contemptu, levem pæniten-
tiam imponere pro venialibus,
vel pro sæpè confessis; non
puto mortaliter peccaturum,
propter levitatem materiæ, ali-
asque rationes à citato Delugo
ibidem deductas. Dixi item
(communiter,) quia Primo
quando in articulo mortis pæniten-
tiam exhibere, ut si im-
pos esset rationis, vel admodum
debilis; nulla iniungenda esset,
quia vel physicè, vel moraliter
huius incapax est.

2 Secundo, idem est si cui re-
velaretur, suam pænitentiam
perfectè pro suis peccatis satis-
fuisse, nec indigere in futuro
remedio; quia ubi nullum est
debitum pænæ; nulla est debita
pænitentia: & ubi nullum est
debitum pænitentiae, non oportet
tamen facile nitentem
semel nomen
4 C
prævidetur
executio
est sati-

periculum infirmandi; nulla est
medicina adhibenda.

3 Tertio potest Confessor abs-
olvere, nulla, vel modica impo-
sita satisfactione; quando, ex ip-
sa confessione, & ex materia, &
signis eius intelligis pœnitentē
integrè, velex parte satisfecisse
pro peccatis suis; quia æquitas
iudicii postulat, ut solum impo-
natur ea pœna, quæ est debita:
& talis, qualis debetur, sanè per
ipsam contritionem, confessio-
nemque homo satisfacit: unde *e Idem ib.*
si interdum illa satisfactio æqua .f. *Ibid.*
lis censeatur; aliam superaddere
non oportebit. e Consultum f
tamen est, in eiusmodi casibus,
facile aliquid imponere pro pœ-
nitentia; ut mentem ad Deum
semelelevare, semel proferre
nomen Iesu, &c.

4 Quarto. quandò Confessor
prævidet fore, ut pœnitens non
executurus sit pœnitentiã: satius
est satis modicam imperare.

g Sed

g Fagun. g Sed in hoc casu addenda erit
20. Eccl. monitio, quæ paulò infra affe-
præcep. li. retur, §. 3. num. 12.

9. c. 3. n.

10.

h Ib. n. 9.

5 Quintò, quando scrupu-
losus sæpius intra horam rediit
ad confessarium cum novis cul-
pis, ut sæpè absolvatur: potest
relinqui h pænitentiaè imposi-
tio: quia supponitur satis imposi-
ta in præcedentibus.

6 Sextò, quando quis lucra-
tus est Indulgentiam plenariam
poterit dimitti sine impositione
pænitentiaè. Ratio est eadem
quæ dicta est superius quia ni-
mirum per illam satisfactum est
debito pænæ. Sanè Bonifacius
VIII. ut refert i Glossa, volebat
Confessarios imponere aliquam
pænitentiam iis, qui iubilæum
Anni Sancti lucrabantur: quia
nimirum satisfactione alia non
indigebant Et S. I. Thom. dicit
esse de consilio pænitentiam im-
plere; quando quis indulgentiam
lucrat.

i Extra

Antiquo-

rum de

pæn. &

rem apud

Delugo

disp. 27.

de pænit.

sec. 1. n. 33

7 Dices, at quis scit se verè
lucratum esse Indulgentiam?
Respondeo, licet rarò, vel nun-
quam possit constare integrè ali-
quem satisfacisse pro peccatis,
vel Indulgentiam fuisse lucra-
tum: dico tamen ad nostram rem
sufficere in quod probabiliter
quis videatur, satisfacisse: cum
probabilitas sufficiat, ut quis
prudenter operetur.

§. 2.

*De Auctoritate Confessoris in
injuenda pœnitentia
sub præcepto.*

1s. Th. in
4 dist. 20
q. 1. ar. 3.
q. 1.

in Pet. de
Soto sect.
ultima de
de satisf.
addictus
à De Lug.
de pœn. d.
25 sect. 4.
n. 48.

8 **A**liqui ita explicant au-
doritatem confessorii in
injuenda Pœnitenti pœni-
tentia: ut dicant ipsum posse in-
jungere sub præcepto. Alii, ut
possit solum per modum consi-
lii conditionatè, in hunc v. gr.
modum: si vis acquirere relaxa-
tionem

X

tionem poenae ex opere operato; hoc, vel aliud opus exhibeas.

Alii posse utroque modo, id quod probabilius est. Ratio est mox dicenda c. 2 §. 1.

a Suar. de poen. d. 58 sect. 5. n. 2 & sect. 7.

n. 2. Hag. 29. de 2.

praec. Ecc. c. 3. n. 11.

cont. Vasq. Coninc.

Turrian.

quos sequitur De

Lug. de poen. d. 25.

sec 4. n. 54

Trid sess.

14. c. 8.

Addunt tamen communiter Doctores, censeri regulariter Confessorem dare praecipuum dum poenitentiam absolute imponit: cum tamen suam intentionem explicaverit in contrarium; tunc esse sub praedicta conditionato consilio.

§. 3. Quanta imponi Poenitentia debet.

9 Ita id reliquitur arbitrio Confessoris; ut, spectatis omnibus, possit quamcumque injungere; modo, omnibus item perpensis, observet, quae vult Tridentinum, a dicens co-peccatorum participes, qui, sine justa causa, pro gravibus peccatis leves poenitentias injungunt.

10 Notatamen in hoc, præci-
pue esse spectandum utilitatem,
necessitatemq; spirituales pœ-
nitentis : adeoque persæpè mo-
derandam esse pœnitentiam, le-
viorēque, quā pœnitens me-
retur imponendam : ut si verb.
grat. timeatur pusillanimitas,
vel horror Confessionis in pœ-
nitente. Audi Nazianzenum; *b b Nazian*
Hanc, inquit, rationem tene, ut *zenus o-*
partim cum corrigas, idque le- *rat. 26. de*
niter, & humanè, non ut hostis, *moderat.*
neque ut durus, & rigidus me- *in d. ser-*
dicus. Ex qua doctrina sic ha- *vanda sub*
bet præpositus. *c Non debet ea-*
dem pœnitentia injungi debili, *finem*
& forti: pauperi & diviti. *c Præpos.*
Debet ergo sacerdos considerare *in 3. part.*
fragilitatem pœnitentis, ejus *de pœn.*
contritionem, proclivitatem ad *dub. 7.*
peccandum, &c. Præstat autem
interdum prudenter dissimula-
re, minores pœnitentias injun-
gendo, quam austeritate ni-
mia homines ab hoc sacramento

avocare : juxta illud Auctoris
operis imperfecti in Matth.
Et si erramus, modicam pœnitentiam
imponentes : nonne melius
est propter misericordiam,
& rationem reddere,
quàm propter crudelitatem? Vo-
de cum prudenter timetur, quod
pœnitens non exequetur major-
em pœnitentiam ; quam mere-
tur : minor potest injungi reli-
quum Deo commendando. Hæc
Præpositus.

*à Polanc.
in direct.
conf. c. 2.
§. quod at-
tinet.*

12 Addit sic Polancus.
Confessor quædam etiam pœni-
tentis relinquat arbitrio : ut
dicat, hoc facias, vel si malueris
illud. Demum potius unum Pa-
ter, & Ave imponat : quam recu-
dere sinat afflictum, vel despera-
tum pœnitentem (adde, vel hor-
rore confessionis affectum) ob
pœnitentiæ gravitatem. Quan-
do autem exigua injungitur
pœnitentia : indicari possit quod
majorem meretur (si quidem se-
r. ma)

premissis pro quovis mortali ex
ulsuerat) si tamen timeretur ni-
miadejectio, vel diffidentia;
non expedit hoc dicere. Hæc
Polancus.

13 Denique e sic De Lugo:
Pœnitentia debet esse salutaris,
& conveniens; hoc est primo lo-
co attendi debet ad utilitatem
spiritualem pœnitentis, ne scis
licet laquei ei injiciantur, ut
nova peccata committat. Ex hoc
potissimum capite excusari po-
test hodierna praxis, qua leves
pœnitentiæ imponuntur pro
gravissimis peccatis: id enim
sæpè fit propter spiritualem in-
firmitatem pœnitentium, qui
gravioribus pœnitentiis scanda-
lizabuntur: & vel Confessio-
nem fugient, vel certè Confes-
sarios ineptos adibunt, qui eos
curare nesciunt. Denique in
dubio inclinandum est in par-
tem benigniorem, in qua minus
est periculi. Monendi tamen

e De Lugo.
de pœn. d.
25 sec. 5.
n. 60.

sunt pœnitentes de insufficien-
tia satisfactionis injunctæ, &
consulendus est ipsis usus indul-
gentiarum, & aliquando impo-
nendus, ut sic suppleatur defe-
ctus propriæ satisfactionis. Hæc
prudenter De Lugo.

§. 4.

*Cujus generis Pœnitentiam de-
beat Confessor injungere,*

13 **D**E tribus esse solet diffi-
cultas. Primò de opere
interno; Secundò de aliàs debi-
to. Tertio de opere pro defun-
ctis. Quoad primum, quamvis
communiter expediat, ut exter-
nam pœnitentiam Confessor in-
jungat, tamen potest & merè in-
ternam. Ratio est, quia ex una
parte satis sensibilis fit ex exter-
na injunctioe Confessoris: &
ex altera, ex se est opus aptum
ad satisfaciendum, & sæpissimè
est multum utile pœnitenti, ut
recordetur quis v. g. pœnarum
Gehennæ, ut clever mentem ad
Deum,

2 *Suar. d.*
de pœn. 48
sec 6. n 4.
& alii a:
pud Bon.
de pœn d.
§ 95. sec.
3. p. 2. n 10

Deum, ut se aspicere Christum
cruci affixum imaginetur, &c.

14 Quoad secundum potest
betiam pro pœnitentia injungi *bIdem ibi*

opus, ad quod alias tenetur pœ-
nitens, ut Sacro interesse tali
die festivo, recitari horas à Sa-
cerdote, &c. Ratio est, quia et-

iam per hæc opera satisfacimus
pro peccatis, & expedit aliquan-
do ita alicui injungere, ut ma-

jorem diligentiam in hujusmo-
di operibus præceptis adhibeat.
Tunc autem duo peccata specie

diversa, atque adeo specialiter
Confessori patefacienda com-
mitteret pœnitens, si tale opus *cVasq. a-*

non exhiberet; alterum contra *liique a-*

obligationem ortam ex Ecclesiæ *pud De*

præcepto: alterum contra obliga- *Lugo d. de*

tionem ortam ex hoc Sacramēto. *pœn 25.*

15 Nota tamen communiter *sec. 5. n. 67*

expedire, ut injungatur illud
opus, ad quod alias pœnitens
non tenetur. Immò si nihil addat
explicando mentem suã Confes-

ufficien-
stæ, &
s indul-
o impo-
ur defe-
nis. Hæc
iam de-
ere,
let diffi-
de opere
às debi-
o defun-
quamvis
t exter-
efflor in-
merè in-
a ex una
ex exter-
oris: &
s apum
æpissimè
enti, ut
œnarum
entem ad
Deum

sarius; intelligitur de opere alias non debito. Vt si dicat; Ad te uni Sacro: intelligitur præter illud, ad quod quis tenetur in die Festo. Quod si diceret: in hac die Dominica audi duo Sacra; puto *d* ex his verbis colligi, quod, præter Sacrum debitum ex Festo, aliud unum debeat quis audire, non vero duo: ex tali enim modo injungendi, talis esse videtur injungentis intentio. Si dicat elargire eleemosynam pauperi, puto te satisfacturum, si elargiaris extremè indigenti: quia licet alias debuisses, tamen ex modo injungendi non videtur Confessarius te obligare ad non extremè indigentem. At-

e De Lug. de pœn. d.

25. sect. 5.

n. 62 cont.

Jo. Sanc.

in select.

d. 16. n. 1.

que ex his poteris non ab similia conjectari. 16 Quoad tertium potest pro pœnitentia imponi opus v. g. eleemosyna, vel jejunium, vel oratio, vel quodlibet opus pi-
pium, cujus satisfactio, nec so-
lum

lum
nice
pri
volu
etur
stor
tent
pœn
fact
ranc
Pur
ejus
Sac
sem
bit:
tur
satis
men

17

lum impetratio applicetur à pœnitente pro defunctis. Ratio principaliter est, quia tum illa voluntas applicandi opus dictum pro defunctis, est satisfactoria, & jam remanet pro pœnitente; tum maximè, quia licet à pœnitente tunc applicetur satisfactio talis operis, ex opere operantis, illis Sanctis animabus Purgatorii; tamen satisfactio ejusdem operis, elevati jam per Sacramentum ex opere operato; semper pro pœnitente remanebit: & sic numquam frustrabitur sua parte integrali, (quæ est satisfactio) tale susceptum Sacramentum.

§. 5.

Quando pœnitentia imponi potest.

17 **D**Ebet Pœnitentia imponi à confessario post
X § audita

audita peccata, sed vel ante, vel post absolutionem, dummodo moraliter cum ipsa jungatur. Consultius tamen videtur, ut juxta consuetudinem ritè communiter introductam, imponatur ante absolutionem, sed post exposita peccata.

C A P V T II.

De Pœnitentia solvenda à pœnitente.

§ 1.

An Pœnitens teneatur acceptare Pœnitentiam, acceptatamque solvere.

*a Suarez,
Coninch,
& alii su-
pra cit.*

Pœnitentiam sive medicinale, de qua non est dubium apud DD. si sive in satisfactione tenetur acceptare pœnitens, ratio est quia Confessor potest